

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/231/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816202216
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5816202216.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: I. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., E. XXXX/X, zastupená JUDr. Mariou Mihálikovou, advokátkou, so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: E. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., E. XXXX/X, zastúpený JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom, so sídlom L., Ul. C. XXX/XX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/76/2016-212 zo dňa 15.04.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku II. **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku I. odvolaním nenapadnutý, ostáva rozsudok súdu prvej inštancie **n e d o t k n u t ý.**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** uhradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo účastníkov tak, že nariadil predaj rodinného domu súp. č. XXXX, nachádzajúceho sa na pozemku CKN parc. č. 1830/7 spoločne s ďalšími pozemkami a príslušenstvom evidovanými na LV č. XXXX pre obec a katastrálne územie O. s tým, že každá zo sporových strán obdrží z výťažku predaja polovicu. O trovách konania rozhodol súd tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ustanovenia § 142 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že ani jeden zo spoluvlastníkov nemal záujem vec nadobudnúť do výlučného vlastníctva a nie je v prípade prikázania veci jednému zo spoluvlastníkov schopný vyplatiť mu finančnú náhradu za jeho podiel. Súd preto nariadil predaj s tým, že výťažok bude rozdelený podľa podielov jednotlivým spoluvlastníkom. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP s prihladnutím na úspech strán v konaní, keď konštatoval, že žalobkyňa v konaní bola úspešná a súd jej žalobe vyhovel, spoluvlastníctvo zrušil, pričom nevzhliadol dôvod, aby súd žiadnej sporovej strane náhradu nepriznal, ako to navrhoval žalovaný. Tento spočiatku so žalobou nesúhlasil, v dome býval výlučne sám, resp. žalobkyni navrhol, že jej vyplatí sumu 1.500,- eur.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcu podal odvolanie žalovaný. Namietal správnosť výroku o trovách konania, pričom žiadal, aby odvolací súd tento výrok zmenil a žiadnej zo strán náhradu trov nepriznal. Podľa jeho názoru žalobu podala žalobkyňa nesprávne až na upozornenie súdu prvej inštancie bola táto zmenená, nemožno preto tvrdiť, že bola úspešná v konaní v rozsahu 100 %. Tiež pôvodne žalovala ďalších žalovaných v rade 1/ a 3/, pričom v tejto časti súd konanie zastavil. Pôvodne súd spoluvlastníctvo po zrušení vyporiadal tak, že jeho určil za výlučného vlastníka s povinnosťou vyplatiť žalobkyni finančnú náhradu za jej podiel. Aj na základe jeho odvolania však súd druhej inštancie pôvodný rozsudok zrušil a až následne nariadil predaj spoločnej nehnuteľnosti.

Nemôže súhlasiť so záverom súdu, že trovy konania zavinil výlučne on, takýto záver považoval za neopodstatnený a žiadal zmenu napadnutého výroku.

3. K podanému odvolaniu sa žalobkyňa nevyjadrila.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Výrok súdu prvej inštancie odvolaním nenapadnutý (I.) ostal nedotknutý.

5. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, zo spisového materiálu a samotného preskúvaného rozhodnutia. Medzi účastníkmi sporu sa riešila otázka zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva k spoločnej veci. Žalobkyňa požiadala o zrušenie spoluvlastníctva z dôvodov, že spoločnú vec neužíva, túto užíval výlučne žalovaný, ktorý nemal záujem na vyporiadaní spoluvlastníctva, avšak z dôvodu tiarch viaznucich na nehnuteľnosti (dlžôb), žalobkyňa bola nútená splácať dlh voči banke. Na nehnuteľnosti tiež viazlo exekučné záložné právo pre dlh žalovaného, čo v konečnom dôsledku znemožňovalo uskutočniť predaj nehnuteľnosti. Pôvodne navrhovala nehnuteľnosť predať a výťažok rozdeliť medzi veriteľov. Pred súdom, ako to vyplynulo zo zápisnice zo dňa 04.10.2017, žalovaný so žalobou nesúhlasil, taktiež ani s predajom domu. Za podiel žalobkyne jej navrhol vyplatiť sumu 1.500,- eur. Je zrejmé, že súd prvej inštancie žalobe vyhovel, spoluvlastníctvo zrušil a nariadil predaj nehnuteľnosti.

6. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu). „Úspech vo veci“ súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu sa vzťahuje aj na konania, kde súd rozhoduje o spôsobe vyporiadania spoluvlastníctva, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Je to z toho dôvodu, že strana v spore neúspešná mohla súdnemu konaniu predísť tým, že by sa sama dohodla na vyporiadaní. Pokiaľ však na dohode nebol záujem alebo k nej nedošlo, druhá strana je potom škodná tým, že vec musel rozhodovať súd, čím ten, kto nebol úspešný vo veci, spôsobil trovy nielen sebe, ale aj protistrane. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu, pričom spravidla úspech sa zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku, ktorým sa rozhodlo o veci samej. Vzhľadom na tento princíp vyplývajúci z ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prvej inštancie o trovách rozhodol správne, keď prihliadal na úspech vo veci jednotlivých strán. Je nepochybné, že súd vyhovel žalobkyňi, spoluvlastníctvo zrušil a v konečnom dôsledku nariadil predaj nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie tiež posudzoval existenciu dôvodov pre aplikáciu ust. § 257 CSP, keď by výnimočne súd náhradu trov konania v spore úspešnej strane nepriznal. To je možné za existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Ako však uviedol súd prvej inštancie, takéto dôvody vo vzťahu k sporu alebo k stranám konania nevzhladol.

7. Odvolací súd sa teda v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi súdu prvej inštancie, ktoré uviedol pri rozhodovaní a aplikácii ust. § 255 ods. 1 CSP v konaní pri rozhodovaní o jeho trovách. Na zdôvodnenie v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje, pričom zo skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie sa stotožňuje. Odvolací súd tak napadnutý výrok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobkyňi, ktorá bola úspešná v odvolacom konaní proti žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

9. Toto rozhodnutie senátu Krajského súdu v Žiline bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).